

بناام آءا

فتوگراامتری

مئلل بنءی

میلان

فهرست

موضوع صفحه

4	مقدمه
6	توضیح و تبیین مثلث بندی
6	انواع نقاط کنترل
7	تهیه اندکس عکسی
9	طراحی نقاط کنترل زمینی
10	طراحی نقاط مسطحاتی
11	طراحی نقاط کنترل ارتفاعی
12	طراحی نقاط کنترل عکسی
13	انواع مثلث بندی

الف- مثلث بندی دو بعدی (شعاعی)

13	مثلث بندی شعاعی ترسیمی بروش انگلیسی
14	مثلث بندی شعاعی ترسیمی آمریکایی

ب- مثلث بندی سه بعدی

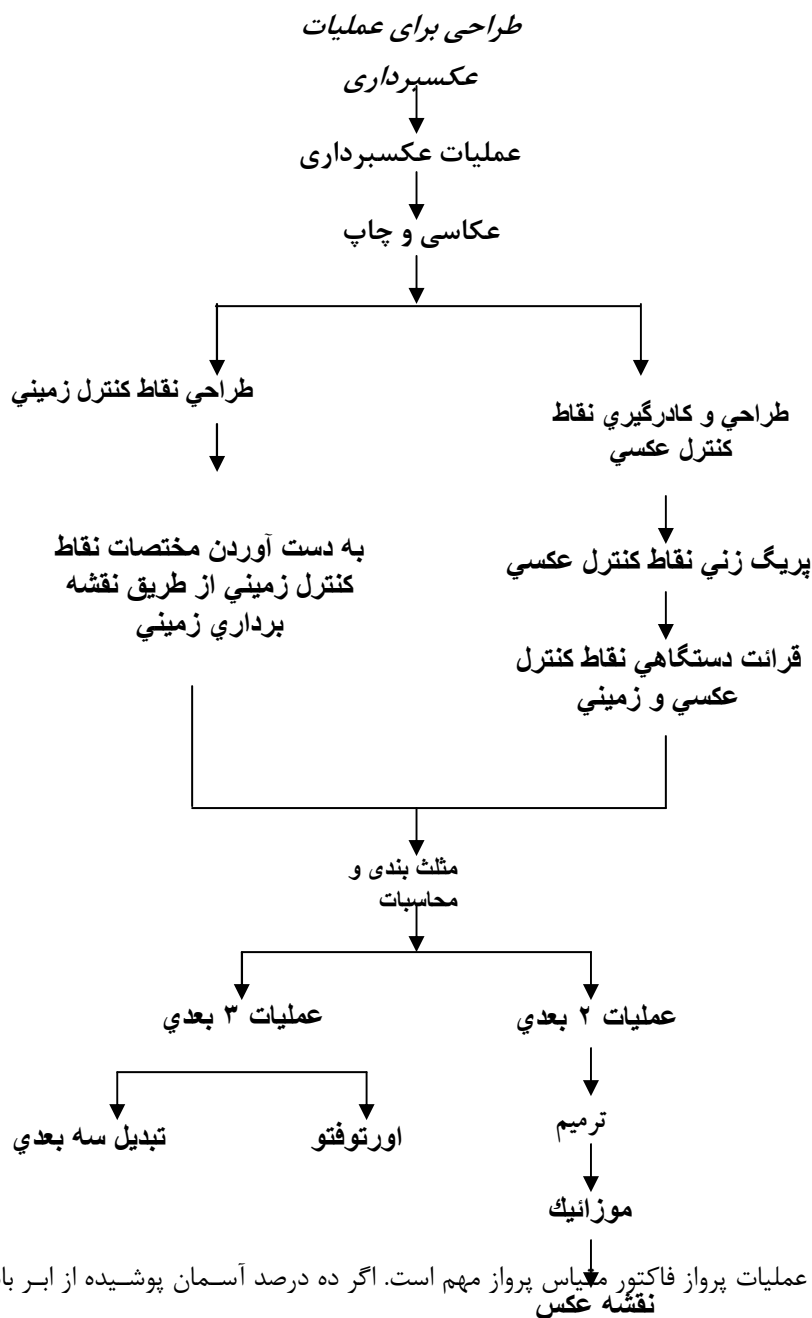
15	مدل پیوسته
16A7	روش مثلث بندی به مدل پیوسته در دستگاه مکانیکی
17	روش مثلث بندی مدل پیوسته در <i>Multiplex</i>
20	مدل نیمه مستقل
		مدل مستقل
21	محاسبات روش M_7
24	محاسبات روش M_{43}

۲۵.....	مرحله M ₄
28.....	ماتریس نرمال کاهش یافته
30.....	مرحله M _۳
	نحوه محاسبه مرکز تصویر
32.....	دستگاههای مکانیکی
33.....	دستگاههای تحلیلی
35.....	تحلیلی (باندل)
38.....	دادههای اضافی
38.....	دادههای اضافی Stat
40.....	دادههای اضافی Gps
42.....	دادههای اضافی INS
44.....	روش سلف کالیبریشن
46.....	استریپ اجسمنت

فتوگرامتری در یک نگاه :

فتوگرامتری با توجه به اینکه هم به صرفه است و همچنین پوشش زیادی دارد و باعث صرفه جویی در زمان می شود یکی از بحثهای مهم در نقشه برداری می باشد.

اگر بخواهیم عملیات فتوگرامتری را بطور مختصر بیان کنیم شامل مراحل زیر می باشد :

در طراحی برای عملیات پرواز فاکتور مقیاس پرواز مهم است. اگر ده درصد آسمان پوشیده از ابر باشد، اشکالی

نقشه عکس

ندارد. در مقیاس پرواز ۳ عامل:

۱- امکانات دستگاهی ۲- دقت ارتفاعی فاصله منحنی میزانها ۳- دقت مسطحاتی مهم می باشد.

نکته: قدرت تفکیک:

۱- فضایی ۲- رادیومتریک ۳- طیفی ۴- زمانی

قدرت تفکیکی که در فتوگرامتری بیشتر مد نظر می گیریم. قدرت تفکیک فضایی است. (در هر میلی متر چند جفت خط سیاه و سفید قابل تشخیص است.

مثال: اگر فرض کنیم فیلم مورد استفاده برای عکسبرداری در مقیاس $1/40,000$ دارای قدرت تفکیک ۳۰ جفت خط در میلی متر باشد. کوچکترین عارضه این که می توان تشخیص داد. دارای چه ابعادی است؟

30 جفت	1mm
1	x

عکس $\Rightarrow x = \frac{1}{30}$

$\Rightarrow x = \frac{1}{30} \times 40000 = 1.33m$

ابعاد عارضه در زمین

نکته: در کارهای ماهواره ای: (عکس های ماهواره ای) اگر بخواهیم پیکسل رابه جفت خط در میلی متر تبدیل کنیم:

ابعاد پیکسل را در عدد $3 < 2\sqrt{2} < 25$ ضرب می کنیم.

جابجایی تصویری ناشی از اختلاف ارتفاع:

در مناطق شهری مقیاس بزرگ است

$$\Delta r = \frac{r\Delta H}{H'}$$

پس برای کاهش Δr : چکار می کنند؟ قطر r را کوچک می کنند یعنی سطح مفید مدل را کاهش می دهند

$$S = B \times L$$

$$PE\% = \frac{D-B}{D} \times 100$$

$$PS\% = \frac{D-L}{D} \times 100$$

B باز هوایی و A فاصله بازهای عکسبرداری است.

مثلث بندی: برای نقاط محدودی، مختصات زمانی را از طریق عملیات زمینی محاسبه کرده و نقاط دیگر را روی عکس تکثیر می‌کنیم:

نکته: می‌خواهیم خطای مثلث بندی را حذف کنیم: برای این کار، باید نقاط کنترل زمینی مورد نیاز قبل از عملیات روی زمین مشخص شوند به این کار primark می‌گویند با این کار دقت عملیات فتوگرامتری افزایش می‌یابد. قبل از تحویل عکس به سیستم ناوبری: باید λ, δ ابتدا و انتهای نوار و (λ, δ) نقاط عکسبرداری را مشخص کرد.

توضیح مثلث بندی:

طبق فتوگرامتری ۲: برای توجیه مطلق ما به سه نقطه کنترل زمینی نیاز داریم. برای چک کردن کار: ۴ نقطه کنترل نیازمندیم حال ما فرض می‌کنیم که ۱۶ باند داریم. که هر کدام شامل ۴۰ قطعه عکس می‌باشد در این صورت ما نیازمند $(16 \times 40 \times 4 = 2560)$ نقطه کنترل زمینی هستیم. چون هزینه کار بالاست ما هیچ موقع مختصات زمینی 2560 نقطه را از طریق عملیات زمینی محاسبه می‌کنیم بلکه تعداد محدودی مثل مختصات 300 نقطه را حساب کرده پس مختصات زمینی بقیه نقاط به روش مثلث بندی محاسبه می‌کنیم.

یعنی: ۱- نقاط کنترل زمینی و عکس داریم که دارای مختصات مدلی هستند ۲- نقاط دیگر زمینی داریم با مختصات زمینی هدف ایجاد ارتباط بین این دو سری نقاط است.

هدف: ایجاد ارتباط بین این دو فضا هست تا بتوانیم به نقاط کنترل عکس مختصات زمینی بدهیم.

برای کاهش نقاط زمینی از Gps استفاده می‌کنیم و تعداد این ۵۰۰ نقطه را به ۸ تا می‌رسانیم و برای ژئورفرنس کردن از ابزار IMU استفاده می‌کنیم.

انواع	} نقاط کنترل	ارتفاعي ← N
نقاط		مسطحاتي ← P ← پلانمتری
کنترل	} نقاط کنترل عکسی	ارتفاعي مسطحاتي ← PN
		tie point
		pass point

نکته: اولین کار در تهیه نقاط کنترل تهیه اندکس خواهد بود. اول اندکس پرداز تهیه می شود و سپس اندکس عکس:

مقیاس پرواز $\times (1/4 - 1/5) =$ مقیاس اندکس عکس

نکته: بعد از اطمینان از اینکه عکس ها گپ ندارند عکس را موازیک بندی می کنیم سپس اندکس تهیه می کنیم. (اندکس عکس)

اندکس عکس: (عکس ها را موازیک بندی می کنیم: یا زوجها یا فردها)

اولین کار تهیه: تهیه موازیک عکس و بررسی شرایط پرداز است.

اولین کار برای اندکس عکسی، تهیه موازیک است.

برای موازیک کردن عکسها، عکس اول با دوم را ۶۰٪ و عکس دوم با سوم ۶۰٪ و عکس اول با عکس سوم ۲۰٪

پوشش دارد. باید عکسهای زوج یا فرد را در نظر گرفت که پوشش ۲۰٪ دارند.

• تهیه اندکس عکسی

حالت اول: نقشه نداریم.

۱- برای باند اول یک کاغذ بزرگ برمیداریم. اولین باند را موازی لبه کاغذ می کشیم.

۲- روی عکسهایی که جدا کردیم (فردها یا زوج ها) مراکز عکسها را مشخص می کنیم. (عکسهای با

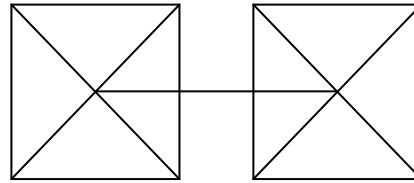
پوشش ۲۰٪)

۳- فواصل مراکز عکسها را با خط کش اندازه می گیریم.

۴- اندازه حاصل را به ۴ یا ۵ تقسیم می کنیم. (مقیاس اندکس)

مثلاً : $\text{مقیاس عکس} = \frac{1}{10000}$

$\Rightarrow \text{اندکس } s = \frac{1}{40000}$

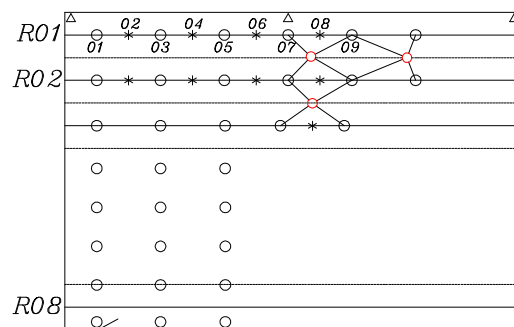

۵- عدد حاصل از تاثیر مقیاس را روی کاغذ پیاده می کنیم.

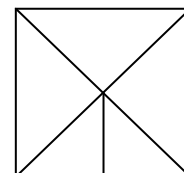
۶- برای باند دوم پوشش های عرضی را در نظر می گیریم.

۷- با در نظر گرفتن پوشش عرضی از مرکز عکس ۰۱ تا مرکز عکس ۰۲ مقدار $\Delta y, \Delta x$ را توسط خط

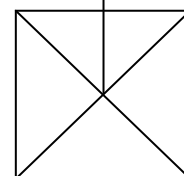
کش اندازه گیری می کنیم.

شکل ۱-۱

باند اول

باند دوم

۸- $\Delta y, \Delta x$ را به مقیاس (مثلاً ۴ یا ۵) تقسیم می کنیم و نسبت به نقطه ۰۱ پیاده می کنیم تا آخر

پیاده می کنیم، همه عکسهای باند دوم را نسبت به عکسهای باند اول که پوشش عرضی دارند، پیاده می کنیم.

۹- سپس خطی که بیشترین نقاط را از خود عبور می دهد، را رسم می کنیم نقاطی که در روی خط قرار نمی گیرند را به روی خط انتقال می دهیم.

۱۰- باند سوم را نسبت به باند دوم و .. به دست می آوریم.

نکته مهم: نقاط ارتفاعی داخل بلوک و نقاط مسطحاتی اطراف بلوک طراحی می شود مگر اینکه باند دچار شکستگی شده باشد مثلاً در مناطق ممنوعه که عکس سیاه می شود می توانیم نقاط مسطحاتی را وارد بلوک کنیم. چون وقتی منطقه ای ممنوعه باشد نیازی به مسطحات نداریم. ولی از ارتفاع نمی توان صرف نظر کرد.

حالت دوم: نقشه کوچک مقیاس داریم.

چون اندکس پرواز داریم می گوید که باند ها کجا قرار دارند. روی اندکس پرواز تهیه شده عوارض را می بینیم. وبا توجه به عوارض نظیر اندکس عکس تهیه می شود.

حالت سوم: وقتی GPS داریم در اینصورت X,Y کلیه نقاط مشخص می شود. در هنگام پرواز گیرنده GPS مختصات مراکز عکسها را با دقت خوب بدست می آوریم. تنها کاری که می ماند تشخیص گپ در منطقه می باشد.

طراحی نقاط کنترل زمینی

نکته مهم: نقاط ارتفاعی داخل بلوک و نقاط سطحاتی اطراف بلوک طراحی می شود. مگر اینکه باند دچار شکستگی شده باشد. یا مثلاً در مناطق ممنوعه (نظامی) که در اینصورت نقاط مسطحاتی داخل بلوک آورده می شود. و اگر دو باند با هم اشتراک نداشته باشند و گپ اتفاق افتاده باشد و در مناطقی که سد یا دریاچه است نیز نقاط مسطحاتی داخل بلوک آورده می شود.

نکته مهم: اگر دقت نقشه مورد نظر بالا باشد حالت **primark** به وجود می آید چون نقاط کنترل زمین را قبل از پرواز تعیین کرده ایم

نکته: نقشه با مقیاس $\frac{1}{500}$ را از عکس با مقیاس $\frac{1}{6500}$ نمی توان تهیه کرد.

$$\lambda = \frac{0.2 \times s_{map}}{0.02 \times s_{photo}}$$

مقیاس عکس					مقیاس نقشه
1/10000	1/5000	1/2000	1/1000	1/500	
—	—	—	5	4	1/3000
—	—	5	4	—	1/5000
—	—	6	5	—	1/6500
		5	—	—	1/8000

جدول شماره ۱: فاصله نقاط کنترل مسطحاتی بر اساس مقیاس عکس و مقیاس نقشه

طراحی نقاط مسطحاتی:

برای نمایش نقاط مسطحاتی از علامت مثلث استفاده می شود.

۱. در ابتدای باند باید یک نقطه مسطحاتی طراحی شود.

۲. باید واحد تعریف شود. در هر مقیاسی با توجه به مقیاسهای خواسته شده یک λ تعیین می

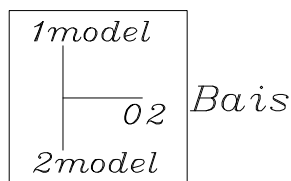
شود.

$$\lambda = \frac{0.2 \times s_{map}}{0.02 \times s_{photo}} \quad ۳.$$

واحد شمارش مدل است. (Model based). می توان Model based را به کیلو متر تبدیل کرد ولی در اصل واحدش مدل است. یعنی مثلاً ۵ مدل به ۵ مدل نقاط طراحی شوند. با این کار فاصله نقاط مسطحاتی تعیین می شود.

۴. در انتهای باند نیز باید یک نقطه مسطحاتی طراحی شود

خلاصه: مثلاً ۵ مدل ۵ مدل داشته باشیم. اول و آخر هر بلوک هم باید نقاط مسطحاتی داشته باشیم تا همه اطراف بلوک پر شود. در عرض باید ۲ تا ۲ بشماریم.

نکته: نقاط مسطحاتی در گوشه های ساختمان یعنی در جاهای نوک تیز طراحی می شود. در جایی که با اطراف اختلاف ارتفاع داشته باشد. و همانطور که قبلاً گفتیم این نقاط در بیرون بلوک طراحی می شود تا بدین وسیله شبکه بسته شود.

طراحی نقاط کنترل ارتفاعی:

برای هر باند باید جدا جدا طراحی شود.

فاصله منحنی میزانهها								
20	10	5	4	3	2	1	0.5	مقیاس پرواز
-	-	-	-	-	-	-	3مدل	1/3000
						4	3	1/5000
						5	-	1/6500
					5	-	-	1/10000

جدول شماره ۲: فاصله نقاط کنترل ارتفاعی بر اساس مقیاس عکس و فاصله منحنی میزان

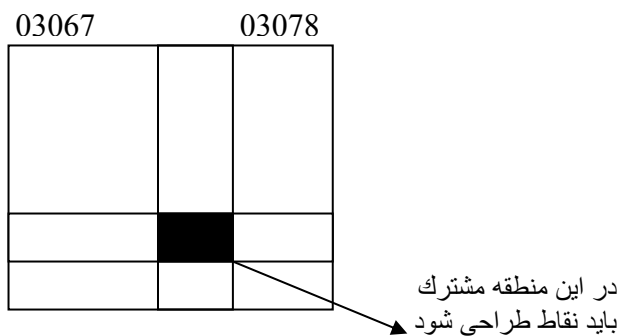
یعنی مثلاً برای منحنی میزانه‌های ۲ متری و مقیاس $\frac{1}{10000}$ ، ۵ مدل ۵ مدل باید نقاط ارتفاعی طراحی کرد. بعد از طراحی نقاط، مراکز که این عکسها که نقاط کنترل در آنها می افتد را به نقاط کنترل وصل می کنیم. (نقاط کنترل را به مراکز عکسهایی که نقاط در آنها قرار دارند وصل می کنیم).
طریق شماره گذاری را طی شماره باند، سپس شماره عکس.

مثلاً نقطه پلانیمتری عکس اول باند اول $P_{0101}^{7,8}$

برای هر نقطه مسطحاتی، در روی زمین ۲ نقطه در نظر می گیریم (۷ و ۸) تا اگر احیاناً یکی جواب نداد دیگری باشد. فاصله دو نقطه بستگی به عارضه روی زمین دارد.

نقطه ارتفاعی باند سه عکس هفت $N_{0307}^{4,5}$

در عملیات زمینی نقاط مسطحاتی را در جاهای تیز و نقاط ارتفاعی را در مناطق مسطح می گیرند.

بعد از عملیات زمینی [گرفتن مختصات نقاط زمینی] ، این نقاط را قرائت دستگاهی می کنیم.

نقاط کنترل عکسی:

tie points (نقاط گرهی): کمک می کنند باندها را به هم وصل کنیم. در دو مدل دارای قرائت

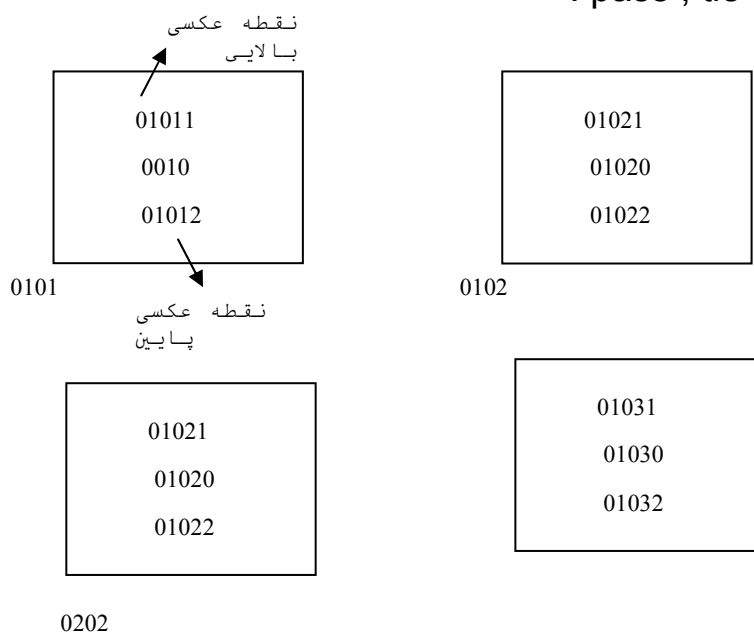
هستند.

pass points : کمک می کنند تا در طول یک باند، مدلها را به هم وصل کنیم. (نقاط عبوری.

(گذری)

در طول باند ۱ و ۲ دارای قرائت هستند.

اسم گذاری نقاط = tie , pass :

سه نقطه 01021 ، 01020 ، 01022 در دو عکس مجاور هستند پس نقاط pass هستند.
نقطه 02021 و 02031 نقاط tie هستند.

سپس تمام این نقاط را روی دیپوزیتو پریک می کنیم (توسط دستگاه pug5) بعد به سراغ مثلث بندی می رویم. در مثلث بندی از دستگاه تحلیلی SD2000 یا p33 یا DSR14 استفاده می کنیم. عامل انسانی مدل را با استفاده از دیپوزیتوهای دارای پوشش طولی توجیه می کند و تک تک نقاط کنترل را قرائت می کند و اندکس را نگاه می کند، اگر در اندکس نقطه زمینی داشتیم، با استفاده از کروکی نقطه را پیدا و قرائت می کند.

بعد از این مرحله، وارد محاسبات می شویم و نوع مثلث بندی را تعیین می کنیم.

فرق نقاط کنترل عکسی و نقاط کنترل زمینی:

مختصات نقاط کنترل زمینی توسط عملیات زمینی مانند GPS به دست می آید، ولی مختصات نقاط کنترل عکسی را توسط مثلث بندی و محاسبات به دست می آوریم. پارامترهای مدل ریاضی (رابط بین عکس و زمین) را توسط مختصات نقاط کنترل زمینی به دست می آوریم.

انواع مثلث بندی:

الف- مثلث بندی دو بعدی (شعاعی)

ب- مثلث بندی سه بعدی - مدل پیوسته

- مدل نیمه مستقل

- مدل مستقل

- تحلیلی (باندل)

- رقومی

مثلث بندی دو بعدی (شعاعی):

خروجی این مرحله X, Y است. یعنی برای نقاط کنترل عکس X, Y حساب می کنیم.

کاربرد: از خروجی این مثلث بندی برای ترمیم استفاده می کنیم.

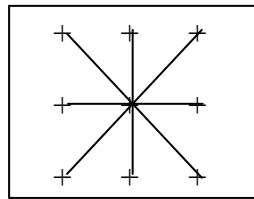
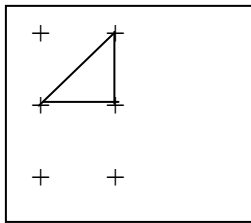
مثلث بندی شعاعی دارای انواع: ۱- ترسیمی (انگلیسی و آمریکایی) , ۲- مکانیکی ۳- ریاضی می باشد.

مثلث بندی شعاعی ترسیمی بروش انگلیسی:

یک کاغذ به میزان بیشتر از باند پرواز برمی داریم. اندکس عکسها را زیر این کاغذ یا مقوای شفاف قرار

می دهیم و نقاط tie را علامت می زنیم و سپس نقطه وسط را فرض کرده و به صورت شعاعی خطوط

رسم می کنیم و مثلثهای تشکیل می شود.

نقاط کنترل از پخش خطا جلوگیری می کنند و خطاها را سرشکن می کند و حفظ استحکام هندسی

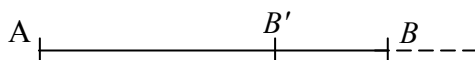
بلوک را برعهده دارند. کلیه نقاط باند را به این صورت پیاده می کنیم و سپس باندهای بعدی تا آخر. حالا

به جای هر باند نوارهایی داریم که با استفاده از tie point باندها را نسبت به هم توجیه می کنیم.

ممکن است دو باند نسبت به هم اختلاف مقیاس داشته باشند، باید این اختلاف مقیاس را رفع کرد.

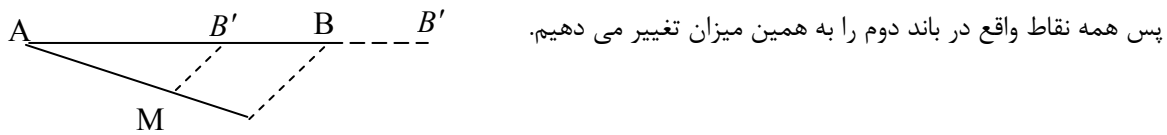
یعنی اگر خط AB در باند اول به صورت زیر باشد، در باند دوم هم باید به همین صورت باشد، که اگر

نباشد اختلاف مقیاس داریم.

$$\text{ضریب مقیاس} = \frac{AB}{AB'}$$

به اندازه (طول × ضریب مقیاس)، طول AB' کاهش یا افزایش پیدا کند تا دقیقاً روی AB قرار بگیرد.

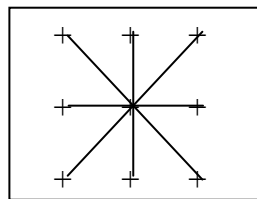

وقتی همه نقاط پیاده کردیم، یک شیت مادر داریم که نقاط کنترل در این شیت بر اساس نقاط زمینی طبقه بندی شده اند. پس تمام **tie point** دارای مختصات زمینی می شوند.

△			△		△
△					
	△		△		
					△

روش مثلث بندی شعاعی ترسیمی آمریکایی:

برای تک تک عکسها مقوا تهیه می کنند، مقواها را روی عکسها قرار می دهند. با استفاده از دستگاه **cutting** ، شکافهایی روی عکس می دهیم. (از عکسهایی استفاده می کنیم که نقاط کنترل داشته باشند).

برای عکس بعدی مراکز عکسها را نسبت به هم توجیه می کنیم و همه کارهای بالا را دوباره انجام می دهیم. بعضی نقاط مشترک دوبار بریده می شوند. هر عکس را در یک مربع قرار می دهیم [در یک مربع شیت مادر].

به هر عکس بعد از این مراحل تمپلیت گویند.

در این روش چون پانچ هم می‌کنیم، عملاً عمل سرشکنی هم انجام می‌شود.
این روشها شعاعی نام گرفته است چون از شعاعها استفاده کرده ایم.
با استفاده از بازروهای فلزی به جای cutter می‌توان مراحل بالا را انجام داد.

مثلث بندی ۳ بعدی:

در مثلث بندی ۳ بعدی، باید پارامترهای توجیه مطلق برای تک تک مدلها حل شود.

فرق مدل پیوسته و مدل مستقل:

هر چقدر از مدل پیوسته به طرف مدل مستقل برویم از حجم کار دستگاهی کم و به حجم کار محاسباتی افزوده می‌شود.

در حالت مدل مستقل، ۷ پارامتر به صورت محاسباتی به دست می‌آید و در مدل پیوسته ۷ پارامتر به صورت دستگاهی و محاسباتی حل می‌شود.

مثلث بندی مدل پیوسته

خروجی مثلث بندی در توجه مطلق (توجیه خارجی) استفاده می‌شود. در واقع بدست آوردن المانهای توجیه خارجی یا مختصات زمینی نقاط عکسی است.

برای *pass-tie* مختصات زمینی حساب می‌کنیم- پارامترهای مجهول توجیه خارجی بدست می‌آوریم
ارتباطی بین فضای مدل وزمین را برقرار می‌کنیم.

در مرحله توجیه مطلق مدل واحدی که روی آن کار می‌کنیم، مدل است. برای هر مدل نقاط کنترل کافی (۴ تا) باید بدست آمد تا ۷ پارامتر حل شود.

ما از این طریق استفاده کرده و برای یک برگ با در نظر گرفتن ۷ پارامتر مثلث بندی پیوسته- نیمه مستقل و مستقل انجام می‌دهیم. که خروجی مختصات زمینی نقاط کنترل عکسی است .

$$\lambda, K, \Omega, \phi, C_X, C_Y, C_Z$$

برای هر مدل این ۷ پارامتر باید جداگانه حساب شود بعد از اینکه حساب شود برای هر نقطه‌ای دلخواه در فضای زمین می‌توان مختصات زمینی قرائت کرد

مثلا وقتی تک مدل را توجه مطلق می‌کنید شما در آن تک مدل باید به حد کافی (۴ نقطه) داشته باشید ولی زمانی که از بلوک صحبت می‌کنیم دیگر نمی‌توان گفت برای هر مدل ۴ نقطه نیاز است چون در این صورت مفهوم مثلث بندی از بین می‌رود. مدلهای را به هم می‌چسبانیم می‌شود بلوک حال در بلوک این پارامترها را برای تک تک طول‌ها پیدا می‌کنیم. تعداد این نقاطی که لازم است بسته به دقت ارتفاعی دقت مسطحاتی مدل دارد.

الزومی ندارد برای هر مدل ۴ نقطه با مختصات زمینی باشد [مفهوم مثلث بندی

بعد از این مرحله می‌توان برای هر نقطه در مدل مختصات زمینی را حساب کرد. حال تعداد نقاطی که برای بلوک لازم است بسته به دقت ارتفاعی دقت مسطحاتی برای این منظور جداولی هست. (base طراحی در نقاط کنترل واحد مثل مدل هست).

هدف در هر بلوک برای تک تک مدلهای با حداقل تعداد نقاط کنترل با حفظ دقت این هفت پارامتر حساب شده و برای هر نقطه‌ای که نیاز است: (tie point and passpoint) مختصات زمینی را بدست آورد و بعد از این می‌توان بلوک را شکست چون در هر مدل به حد کافی نقاط کنترل هست. یعنی می‌خواهیم برای هر مدل ۴ نقطه با مختصات زمینی باشد تا بتوان جدا جدا هر مدل را توجیه مطلق کرد. مختصات زمین را حساب کرد.

مدل پیوسته: دستگاههای آنالوگ {مکانیکی، نوری- مکانیکی نوری}

دسته دوم دستگاهها از لحاظ سیستم تصویر

در مثلث بندی مدل پیوسته از دستگاه آنالوگ خواهد بود مثل دستگاه A_7 که یک دستگاه یونیورسال با $cf=2400$ و قطر نقطه شناور ۴۰ میکرون می باشد.

روش مثلث بندی به مدل پیوسته در دستگاه مکانیکی A_7 :

توضیحاتی در مورد دستگاه مکانیکی A_7 :

زایس میله‌های فضایی را برای اولین بار باز کرد چون قبلا پیوسته بودند.

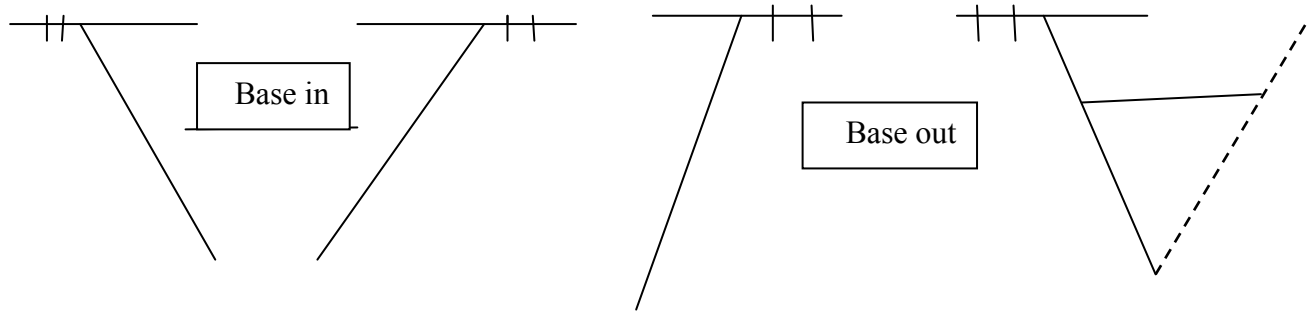
وقتی باز می‌شوند می‌شود تعدادی از المانهای انتقالی چون b_x , b_y , و b_z را اضافه کرد. در حالی که B_8 فقط

المانهای دورانی بود ولی A_7 هم المان دوران را دارد هم المان انتقالی را.

لذا از دو امکان (باز داخل - پوشش خارج) یا از امکان (باز خارج - پوشش داخل) استفاده کرد.

فرق دستگاه A₇ با Multiplex: دستگاه A₇ یک پروژکتور دارد ولی Multiplex. ۲۴

پروژکتور دارد.

مراحل کار:

- ۱- درمدل اول به اندازه کافی نقطه کنترل داریم پس مدل اول توجه مطلق میشود.
- ۲- همه نقاط کنترل عکسی را قرائت زمینی می کنیم.
- ۳- پروژکتور مشترک باید ثابت بماند، در این لحظه به جای دیاپوزیتو یک، دیاپوزیتو سه را می گذاریم پس پوشش داخلی می شود و حالا باید جای مسیرها و چشم ها عوض شود.
مدل دوم ثابت، مدل سوم را توجه نسبی یکطرفه چپ می کنیم.
منشور داو: مسیر شعاعهای نوری را به اندازه ۹۰ درجه تغییر می دهد. یعنی چشم چپ شعاعهای نوری راست و چشم راست شعاعهای نوری چپ را می بیند.
- ۴- مدل اول نسبت به زمین توجه شده بود، مدل دوم را نسبت به اول توجه کردیم پس نسبت به زمین توجه می شود و....
- ۵- بعد دیاپوزیتو سه را ثابت می گیریم و دیاپوزیتو دوم را برداشته و به جای آن دیاپوزیتو چهارم را می گذاریم.

** در هر بار مدل توجه نسبی یکطرفه می کنیم و نقاط کنترل عکسی خود را در فضای زمینی قرائت می کنیم.

روش مثلث بندی مدل پیوسته در Multiplex.

دستگاه مولتی پلکس ۲۴ پروژکتور دارد. (روی میله بار سوار شده‌اند).

هم المان انتقالی دارد هم المان دورانی هر یک از این ۲۴ پروژکتور ۶ المان را دارند.

می‌خواهیم یک باندر را تشکیل دهیم.

۱- فرض می‌کنیم مدل اول به اندازه کافی نقطه کنترل زمینی دارد. پس در مدل اول توجیه مطلق را

انجام می‌دهیم.

۲- کلیه نقاط مدل را اینک قرائت می‌کنیم و مختصات زمینی آنها را می‌خوانیم.

۳- برای توجیه نسبی: مدل اول توجیه نسبی دو طرفه می‌شود و کلیه مدل‌های بعدی را توجیه نسبی

یکطرفه راست انجام می‌دهیم.

۴- در مدل‌های بعد از مدل اول ممکن است نقاط کنترل نداشته باشیم، سپس المانهای توجیه مطلق را

از مدل اول به مدل دوم منتقل می‌کنیم.

(در اصل ما پروکتور سوم را نسبت به دوم توجیه می‌کنیم و چون مدل دوم نسبت به زمین توجیه شده است \Leftarrow

مدل سوم خود به خود نسبت به زمین توجیه می‌شود.)

(برای مدل اول یک مبدا داریم \Leftarrow تا آخر مدلها مبدا همین می‌باشد) برای به دست

آوردن C_x, C_y, C_z از سه خط کش استفاده می‌شود.

در مدل اول وقتی توجیه داخلی انجام دادیم، پس مدل یک مبدا قرائتی روی C_x, C_y, C_z دارد. سپس برای

مدل‌های بعدی، روی خط کش قرائت می‌کنیم و C_x مدل بعدی را به مبدا جمع می‌کنیم.

طول مشترک یا ارتفاع مشترک \rightarrow المان مقیاس

ثابت نگه داشتن مدل اول و توجیه سایر مدلها، توجیه مطلق نسبت به زمین \rightarrow ۳ المان دورانی

با تغییر مبدا قرائت \rightarrow ۳ المان انتقالی

برای حل المان مقیاس (۱):

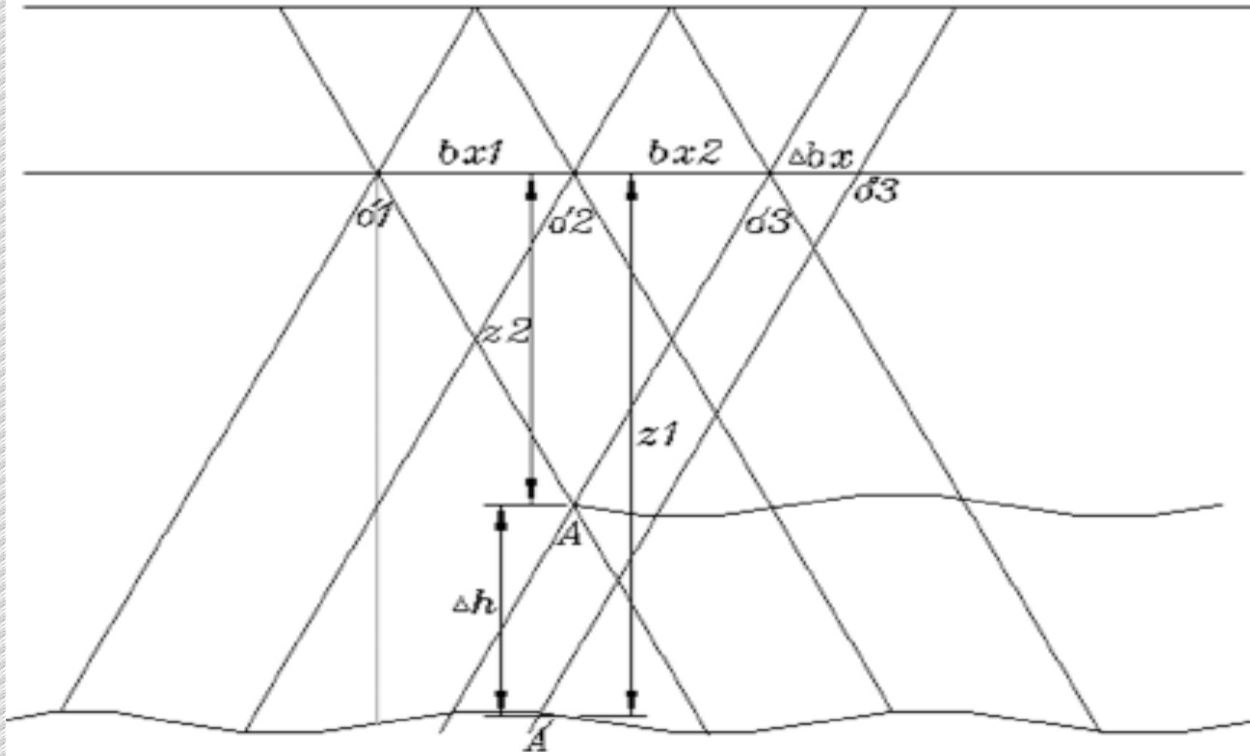
وقتی مدلها توجیه شدند باید طول بین ۲ نقطه مشترک یا ارتفاع دو نقطه مشترک در مدل (در دو عکس متوالی) برابر باشند و اگر برابر نباشند تغییر مقیاس داریم.

الف- چون سه نقطه $\left\{ \begin{array}{l} ۰.۱۰۳۲ \\ ۰.۱۰۲۰ \\ ۰.۱۰۲۲ \end{array} \right.$ را در مدل اول نسبت به زمین قرائت کردیم. حال این سه نقطه در مدل دوم هست.

حال برای نقطه مرکز قبلا یک ارتفاع داشتیم و اینجا (در مدل دوم) هم یک ارتفاع قرائت می شود اگر متفاوت بود .

+	+	+	+
+	+	+	+
+	+	+	+

۱- ارتفاع مشترک:

اگر $Z_2 = Z_1$ باشد یعنی مقیاس مدل دوم و اول برابر است.

باید مقیاس دو مدل را یکی کنیم $Z_1 \neq Z_2 \Rightarrow$

$$AO_2'O_3' \approx AO_3''O_2' \Rightarrow \frac{bx_2 + \Delta bx}{bx_2} = \frac{|-Z_1|}{|-Z_2|}$$

$$\frac{\Delta bx}{bx_2} = \frac{|-Z_1| - |-Z_2|}{|-Z_2|} \Rightarrow \Delta bx = \frac{bx_2 \Delta Z}{|-Z_2|}$$

$$\Delta Z = |-Z_1| - |-Z_2|$$

پس وقتی Δbx به این اندازه تغییر کند مقیاس مدل اول و دوم برابری شود.

۲- طول مشترک:

AB = در مدل اول

$A'B'$ = در مدل دوم

باید $AB = A'B'$ باشد و اگر برابر نباشد تغییر مقیاس داریم.

$$\frac{AB}{A'B'} = \frac{S_1}{S_2} = \frac{bx_2}{bx_2 + \Delta bx} \Rightarrow \Delta bx = bx_2 \frac{(A'B' - AB)}{AB}$$

نکته: در دستگاه A_7 می توان این کار را انجام داد ولی ۲۴ پروژکتور ندارد ولی امکان باز داخل - پوشش خارج و باز خارج پوشش - داخلی توجه: اصولاً از دستگاه مولتی پلکس استفاده نمی شود ولی دستگاه A_7 یک دستگاه مثلث بندی و اصولاً برای مثلث بندی ساخته شده است.

مدل نیمه مستقل :

از ۷ المان توجیه مطلق، ۲ تا را به صورت دستگاهی و ۵ تا را به صورت محاسباتی حل می کند. $C_x C_z C_y$

$\lambda \Omega \phi \kappa$ هفت المان توجیه مطلق هستند.

$\phi \Omega$ را بصورت دستگاهی و $\lambda \kappa C_x C_y C_z$ را بصورت محاسباتی حل می کند.

مراحل کار:

۱- مدل اول را توجیه نسبی دوطرفه می شود. فرض می کنیم در مدل اول به اندازه کافی نقطه کنترل داریم \leftarrow توجیه مطلق هم می کنیم.

۲- در فضای مدل تمام نقاط کنترل و tie را قرائت می کنیم.

۳- در مدل دوم، قبل از این که پروژکتور دو را روی یک بگذاریم، دو تراز عمود بر هم روی پروژکتور

سمت راست قرار می دهیم. این ترازها پیچ هایی دارند که توسط این پیچها، این تراز (افقی و عمودی) را

تراز می کنیم با این کار موقعیت فضایی پروژکتور سمت راست را ثابت کردیم. دیاپوزیتیو را به همراه

plate بر می داریم (دیاپوزیتو دو) دیاپوزیتو و plate یک را بر می داریم و باز می کنیم، دیاپوزیتو سوم را می گذاریم و توجیه داخلی می کنیم. پس plate سمت چپ را به همراه دیاپوزیتو سوم روی پروژکتور راست قرار می دهیم. ترازهای اولی را یک جای امن قرار می دهیم.

۴- plate سمت چپ دیاپوزیتو ۲ را دارد اگر بخواهیم تراز کنیم. آن دو تراز عمود بر هم را روی پروژکتور سمت چپ قرار می دهیم با کامان فی کامان امگا دستگاه دو تراز عمود بر هم (که این همان تراز است که در جای امن قرار دادیم) را تراز می کنیم. اما در این مرحله با پیچ تراز کاری نداریم.

۵- بعد از این مرحله در واقع کامان فی و کامان امگا مدل اول را بر مدل دوم منطبق کردیم به صورت

دستگاهی (← مشکل Ω و ϕ در مدل دوم حل شد.

دوباره تراز را بر می داریم و در راست می گذاریم و ...

این مرحله یکسری قرائت های دستگاهی که در آن کامان فی و کامان امگا حل شده است.

برای توجیه مطلق مدل اول:

$$\begin{pmatrix} X \\ Y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x & y & 1 & 0 \\ y & -x & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \\ C_x \\ C_y \end{pmatrix}$$

$$\lambda = \sqrt{a^2 + b^2} \quad k = \operatorname{tg}^{-1}\left(\frac{b}{a}\right) \quad C_z = \lambda f + \frac{\sum Z_i}{n}$$

$$C_x = \dots \quad C_y = \dots$$

مدل مستقل

محاسبات روش M_7

ما یک سری نقاط داریم که هم مختصات زمینی دارند هم مدلی و یکسری نقاطی که فقط مختصات مدلی دارند و ما برای آنها دنبال مختصات زمینی می گردیم.

$$\lambda, K, \Omega, \phi, C_x, C_y, C_z$$

ورودی: مختصات مدلی نقاط کنترل عکس و زمینی مختصات زمینی نقاط کنترل زمینی
 خروجی: مختصات سرشکن شده کلیه نقاط
 کاردستگاهی: فقط قرائت مدلی است برای حل پارامترها کاردستگاهی صورت نمی‌گیرد.
 ماکلا ۷ پارامتر $\lambda, K, \Omega, \phi, C_x, C_y, C_z$ داریم در M_7 هر هفت پارامتر یکجا حل می‌شود. در واقع یک
 ترانسفورماسیون سه بعدی از فضای 3D مدل به فضای 3D زمین:

در روش M_7 یک λ تقریبی حساب می‌کنیم (توسط نقاط کنترل \leftarrow یک طول روی مدل و یک طول
 روی زمین را به دست می‌آوریم و نسبت این طولها λ اولیه می‌شود). λ اولیه = λ_0 و این λ را در
 مختصات مدل ضرب می‌کنیم.

سپس به جای $\lambda_0 \leftarrow 1 + \Delta\lambda$ قرار می‌دهیم:

اگر $\Delta\lambda$ کوچک در k که کوچک است ضرب شد و مقدار خیلی کوچک حاصل میشود: که صفر در نظر
 می‌گیریم.

$$(1 + \Delta\lambda) \times R = \begin{pmatrix} 1 + \Delta\lambda & -k & \phi \\ k & 1 + \Delta\lambda & -\Omega \\ -\phi & \Omega & 1 + \Delta\lambda \end{pmatrix}$$

\leftarrow مختصات زمینی جدید را به صورت زیر تعریف می‌کنیم.

$$\begin{cases} X - x = x\Delta\lambda - yk + z\phi + C_x \\ Y - y = +y\Delta\lambda + xk - z\Omega + C_y \\ Z - z = z\Delta\lambda - x\phi + y\Omega + C_z \end{cases}$$

(X, Y, Z) ، مختصات زمینی

(x, y, z) : مختصات مدلی

$$\begin{pmatrix} \Delta X \\ \Delta Y \\ \Delta Z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x & -y & z & 0 & 1 & 0 & 0 \\ y & x & 0 & -z & 0 & 1 & 0 \\ z & 0 & -x & y & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta\lambda \\ k \\ \phi \\ \Omega \\ C_x \\ C_y \\ C_z \end{pmatrix}$$

$$L \quad A \quad X$$

برای حل معادله باید مقادیر اولیه را داشته باشیم $\Omega = \phi = 0$ می گیریم و بقیه را با نقاط معلوم حل

می کنیم و این روش مراحل زیاد محاسباتی و ... دارد و در روش مثلث بندی به کار نمی رود.

بررسی معادلات و مشاهدات و مجهولات روش M_7

۱- مجهولات: تعداد پارامترهای مجهول که برای هر مدل ۷ تا می باشد. و مختصات مجهول (سه بعدی)

اگر n تعداد مدلها باشد در اینصورت $n \times 7$ تا پارامتر مجهول داریم. و اگر m نقطه کنترل عکسی داشته

باشیم در اینصورت $m \times 7$ تا مختصات مجهول داریم.

تعداد کل مجهولات = تعداد مختصات مجهول + تعداد پارامترهای مجهول

۲- مشاهدات: مختصات نقاط مدل + مختصات نقاط زمینی

۳- معادلات: برای هر نقطه در هر مدل ۳ معادله می نویسیم (ممکن است یک نقطه در چهار مدل باشد)

در حالت M_7 مجهولات و مشاهدات و معادلات بررسی میشود:

$$\begin{pmatrix} X \\ Y \\ Z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x & -y & z & 0 & 1 & 0 & 0 \\ y & x & 0 & -z & 0 & 1 & 0 \\ z & 0 & -x & y & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta\lambda \\ k \\ \phi \\ \Omega \\ C_x \\ C_y \\ C_z \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$$

معادلات نقطه کنترل زمینی:

$$\begin{pmatrix} \Delta X \\ \Delta Y \\ \Delta Z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x & -y & z & 0 & 1 & 0 & 0 \\ y & x & 0 & -z & 0 & 1 & 0 \\ z & 0 & -x & y & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta\lambda \\ k \\ \phi \\ \Omega \\ C_x \\ C_y \\ C_z \end{pmatrix}$$

معادلات نقطه کنترل عکسی:

$$-\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x & -y & z & 0 & 1 & 0 & 0 \\ y & x & 0 & -z & 0 & 1 & 0 \\ z & 0 & -x & y & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta\lambda \\ k \\ \phi \\ \Omega \\ C_x \\ C_y \\ C_z \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} X \\ Y \\ Z \end{pmatrix}$$

محاسبات روش M43:

$$M_3 \begin{cases} \phi \\ \Omega \\ c_z \end{cases} \quad M_4 \begin{cases} C_x \\ C_y \\ k \\ \lambda \end{cases}$$

$$\begin{pmatrix} X \\ Y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x & y & 1 & 0 \\ y & -x & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \\ C_x \\ C_y \end{pmatrix}$$

مرحله M4:

$$\lambda = \sqrt{a^2 + b^2} \quad c_x = \dots \quad c_y = \dots \quad k = \tan^{-1}(b/a)$$

$$C_z = \lambda f + \frac{\sum Z_i}{n}$$

۱. مجهولات: برای هر مدل ۴ پارامتر: پس $n \times 4$: تعداد پارمترهای مجهولات

برای هر نقطه کنترل عکسی ۲ مجهول $m \times 2$: تعداد مجهولات مختصات عکس

$$\text{تعداد کل مجهولات} = 4n + 2m$$

۲. مشاهدات: مختصات مدلی نقطه و مختصات زمینی بعضی از نقاط (نقاط کنترل زمینی)

۳. معادلات: برای هر نقطه در هر مدلی که دارای قرائت است دو معادله نوشته می‌شود.

معادلات نقطه کنترل زمینی:

$$\begin{pmatrix} x & y & 1 & 0 \\ y & -x & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \\ c_x \\ c_y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} X \\ Y \end{pmatrix}$$

$$A_{i,j} * P_j = IC_i$$

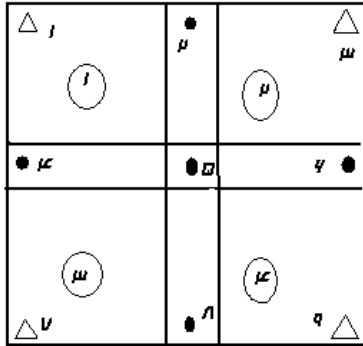
معادلات نقطه کنترل عکسی:

$$\begin{pmatrix} x & y & 1 & 0 \\ y & -x & 0 & 1 \end{pmatrix}_{1 \times 4} \begin{pmatrix} a \\ b \\ c_x \\ c_y \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} X \\ Y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

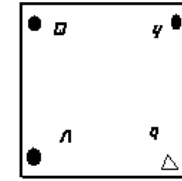
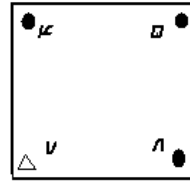
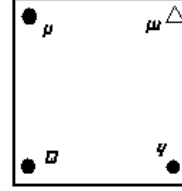
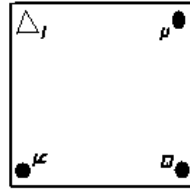
$$A_{i,j} * P_j - IC_i = 0$$

مثال برای روش M4:

در بلوک زیر تعداد معادلات مشاهدات و مجهولات را تعیین کرده و سپس معادلات را نوشته و در نهایت ماتریس نرمال و ردیوس نرمال را تعیین کنید.

بلوک شامل چهار مدل می باشد

برای درک بهتر ابتدا برای هر مدل یک جدول تشکیل داده و نقاطی را که داخل آن مدل است تعیین می کنیم
 و سپس یک جدول برای تمام نقاط تشکیل داده مشخص می کنیم که نوع نقطه چه بوده و در چند مدل تکرار شده
 است و سپس موارد خواسته شده را جواب می دهیم:

Model 1		
1	$x_{1,1}$	$y_{1,1}$
2	$x_{2,1}$	$y_{2,1}$
4	$x_{4,1}$	$y_{4,1}$
5	$x_{5,1}$	$y_{5,1}$

Model 2		
2	$x_{2,2}$	$y_{2,2}$
3	$x_{3,2}$	$y_{3,2}$
5	$x_{5,2}$	$y_{5,2}$
6	$x_{6,2}$	$y_{6,2}$

Model 4		
5	$x_{5,4}$	$y_{5,4}$
6	$x_{6,4}$	$y_{6,4}$
8	$x_{8,4}$	$y_{8,4}$
9	$x_{9,4}$	$y_{9,4}$

Model 3		
4	$x_{4,3}$	$y_{4,3}$
5	$x_{5,3}$	$y_{5,3}$
7	$x_{7,3}$	$y_{7,3}$
8	$x_{8,3}$	$y_{8,3}$
10	$x_{10,3}$	$y_{10,3}$

شماره نقطه	شماره مدل				تعداد تکرار	نوع نقطه
۱	M ₁	-	-	-	1	P
۲	M ₁	M ₂	-	-	2	I
۳	-	M ₂	-	-	1	P
۴	M ₁	-	M ₃	-	2	I
۵	M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	4	I
۶	-	M ₂	-	M ₄	2	I
۷	-	-	M ₃	-	1	P
۸	-	-	M ₃	M ₄	2	I
۹	-	-	-	M ₄	1	P
۱۰	-	-	M ₃	-	1	I

مجهولات: $(2 \times 5 = 10) + (4 \times 4 = 16) = 26$

معادلات: مدل اول: 2×4 ; مدل دوم: 2×4 ; مدل سوم: 2×4 ; و مدل چهارم: 2×4 یعنی بطور کلی ۳۲ تا معادله داریم.

✓ نقاط منفرد وارد معادلات نخواهند شد مگر اینکه نقطه کنترل زمینی باشد.

$\sum_{i=1,2,4,5} A_{i,1}^T A_{i,1}$				$-A_{2,1}^T$	$-A_{4,1}^T$	$-A_{5,1}^T$			P_1	$A_{1,1}^T C_1$
	$\sum_{i=2,3,5,6} A_{i,2}^T A_{i,2}$			$-A_{2,2}^T$		$-A_{5,2}^T$	$-A_{6,2}^T$		P_2	$A_{5,2}^T C_3$
		$\sum_{i=4,5,7,8} A_{i,3}^T A_{i,3}$			$-A_{4,3}^T$	$-A_{5,3}^T$		$-A_{8,3}^T$	P_3	$A_{7,3}^T C_7$
			$\sum_{i=5,6,8,9} A_{i,4}^T A_{i,4}$			$-A_{5,4}^T$	$-A_{6,4}^T$	$-A_{8,4}^T$	P_4	$A_{9,4}^T C_9$
$-A_{2,1}$	$-A_{2,2}$			$2I$					C_2	0
$-A_{4,1}$		$-A_{4,3}$			$2I$				C_4	0
$-A_{5,1}$	$-A_{5,2}$	$-A_{5,3}$	$-A_{5,4}$			$4I$			C_5	0
	$-A_{6,2}$		$-A_{6,4}$				$2I$		C_6	0
		$-A_{8,3}$	$-A_{8,4}$					$2I$	C_8	0

مرحله M_3 :

مختصاتی که در M_3 می‌گذارید همان خروجی M_4 است.

معادله سوم M_7 را در نظر بگیرید می‌شود.

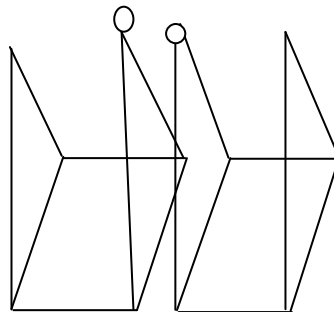
$$\Delta Z = Z - z = -x\phi + \Omega y + C_z \Rightarrow (\Delta Z) = \begin{pmatrix} \phi \\ \Omega \\ C_z \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -x & y & 1 \end{pmatrix}$$

روش M_{43} مزیت زیادی دارد. نیاز به مقادیر اولیه نخواهد داشت ϕ, Ω اولیه را می‌توان صفر در نظر گرفت ولی k تابع ارتفاع پرواز است (تابع محور پرواز و ارتفاع منطقه است) لذا مقادیر متفاوت و زیادی بوده نمی‌توان صفر در نظر گرفت در M_{43} در مرحله M_4 نیازی به مقادیر اولیه نداریم. و در مرحله M_3 می‌توان ϕ, Ω را مقدار اولیه صفر در نظر گرفت.

دقت روش M_{43} بیشتر است.

در روش M_{43} وقتی مدلها را بغل هم می گذاریم. نقاط کنترل عکس، نقاط گذرا مدلها را در طول باند به هم می دوزند باندها را در طول عرض به هم می بندند.

توجه: جهت جلوگیری از شکنندگی مدل به شکل زیر توجه شود. در M_3 وقتی مدلها را کنار هم می گذاریم، این مدلها می توانند بپچینند و ایجاد خطا کنند، برای جلوگیری از پپچش و دوران، مدلها را از بالا به هم متصل کرده و آویزان می کنیم. برای اینکار از نقطه ای که خارج مدلهاست استفاده می کنیم و از نقطه مرکز تصویر استفاده می کنیم.

اگر شما در توجیه به این نقطه برسید و مدل خوب توجیه نشده باشد. مدل شکسته می شود.

Ω اگر اشکال داشته باشد خودش را روی γ نشان می دهد
 اگر ϕ اشکال داشته باشد خودش را روی X نشان می دهد
 اگر پارالاکس جمع شود خودش را روی Z نشان می دهد.
 نقطه خارج مدل باید وارد معادلات شود.

از ماتریس ترانسفورماسیون ۳ بعدی قسمت K را بیرون می کشیم و $R\Omega\phi$ را ضرب می کنیم (با تقریب) K را حذف می کنیم.

$$R\Omega\phi k \rightarrow R\Omega\phi$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos\Omega & -\sin\Omega \\ 0 & \sin\Omega & \cos\Omega \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \cos\phi & 0 & \sin\phi \\ 0 & 1 & 0 \\ -\sin\phi & 0 & \cos\phi \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos\phi & 0 & \sin\phi \\ \sin\Omega\sin\phi & \cos\Omega & -\sin\Omega\cos\phi \\ -\sin\phi\cos\Omega & \sin\Omega & \cos\Omega\cos\phi \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 0 & \phi \\ 0 & 1 & -\Omega \\ -\phi & \Omega & 1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} X \\ Y \\ Z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \phi \\ 0 & 1 & -\Omega \\ -\phi & \Omega & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ C_z \end{pmatrix}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} X = x + z\phi \\ Y = y - z\Omega \\ Z = -x\phi + \Omega y + z + C_z \end{cases}$$

تأثیری که دارد شکنندگی حول X, y, Ω, ϕ را می‌گیرد این در پارمتر در مرحله M_3 وارد می‌شود. لذا مختصات مرکز تصویر در مرحله M_3 وارد می‌شود.

M_{43} : سرعت عملش بیشتر است ماتریسها کوچک است. ولی در M_7 ماتریس بزرگ بوده و معکوس کردنش مشکل است.

مرحله M_3 :

۱. مجهولات: برای هر مدل ۳ پارمتر مجهول اگر n مدل باشد $3 \times n =$ تعداد پارمتر مجهول

مختصات: یک مجهول اگر m نقطه $1 \times m =$ تعداد مختصات مجهول

برای هر مرکز تصویر ۳ مجهول داریم: $3k =$ تعداد مجهول (نقاط projected center)

(نقطه منفرد: مرکز تصویر منفرد وارد معادلات نمی‌شود چون در یک مدل آمده است. (ماتریس سینگیولار می‌شود).

۲. مشاهدات: مختصات مدل کلیه نقاط + مختصات زمینی بعضی از نقاط

۳. معادلات:

$$Z = y\Omega - x\phi + z + C_z$$

معادلات نقطه کنترل زمینی:

$$\begin{bmatrix} y & -x & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Omega \\ \phi \\ C_z \end{bmatrix} + [0] = [\Delta Z]$$

معادلات نقطه کنترل عکسی:

$$\begin{bmatrix} y & -x & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Omega \\ \phi \\ c_z \end{bmatrix} + [z] - [Z] = (0)$$

معادلات نقاط پرسپکتیو:

$$\begin{pmatrix} \Delta x \\ \Delta y \\ \Delta z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} z & 0 & 0 \\ 0 & -z & 0 \\ -x & y & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \phi \\ \Omega \\ C_z \end{pmatrix} \Rightarrow \begin{pmatrix} z & 0 & 0 \\ 0 & -z & 0 \\ -x & y & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \phi \\ \Omega \\ C_z \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} X \\ Y \\ Z \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = (0)$$

نحوه محاسبه مرکز تصویر:

دستگاههای مکانیکی:

روی شیشه A7، شبکه ریزی تشکیل می دهند علائم زیر را روی شیشه A7 علامت زده اند. با حرکت میله بالاترین

+	+	+
+	+	+
+	+	+

و پایین ترین ارتفاع را می یابیم .

در بالاترین و پایین ترین ارتفاع Z, Y, X را می خوانیم .

در ۶ نقطه این عمل را انجام می دهیم .

$$\frac{X - X_L}{X_H - X_L} = \frac{Y - Y_L}{Y_H - Y_L} = \frac{Z - Z_L}{Z_H - Z_L}$$

$$\frac{X - X_L}{X_H - X_L} = \frac{Y - Y_L}{Y_H - Y_L} \Rightarrow X(Y_H - Y_L) - Y(X_H - X_L)$$

$$= -X_L Y_L + X_L Y_H + Y_L X_L - Y_L X_H$$

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}_{p.c} = \begin{pmatrix} \quad \\ \quad \\ \quad \end{pmatrix}$$

۳ مجهول داریم پس ۳ معادله می خواهیم هر نقطه ۲ معادله می دهد.

X, Y, Z مختصات P.C است .

تمرین: عناصر ماتریس بالا را به دست آورید.

دستگاههای تحلیلی

در دستگاههای تحلیلی از فایل توجیه می توان مختصات مرکز تصویر را به دست آورد و در دستگاههای آنالوگ

توسط ماتریس بالا به دست می آوریم .

نکته: نقطه پرسپکتیو با γ شروع می شود.

مختصات پرسپکتیو در دستگاه تحلیلی SD 2000

$$\begin{array}{cccccc} \text{عکس چپ} & 7 & 0201 & 0 & 0 & 0 \\ \text{عکس راست} & 7 & 0202 & bx & by & bz \end{array}$$

تذکر: از توجیه یکطرفه ی راست by و bz بدست می آید و با داشتن B می توان bx را هم بدست آورد.

$$B = \sqrt{bx^2 + by^2 + bz^2}$$

مختصات پرسپکتیو در دستگاه تحلیلی DSR 14

DSR 14: تفاوت این دستگاه با SD 2000 در این است که strip به ما می دهد.

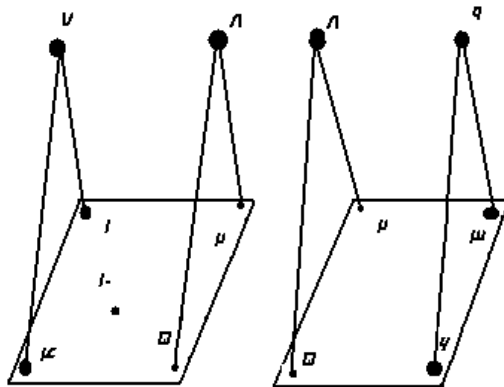
در واقع DSR14 مختصات مدلی نمی دهد و مختصات باندى می دهد.

تذکر در این روش هر نقطه ای در مدل مختصاتش نسبت به نقطه ی اول تعیین می شود.

$$\begin{array}{cccc} 70101 & 0 & 0 & 0 \\ 70102 & bx_2 & bx_2 & bx_2 \\ 70103 & bx_3 & bx_3 & bx_3 \end{array}$$

تذکر ۱: عناصر bx و by و bz از فایل توجیه نسبی بدست می آید.

مثال برای روش M_3 :

نقشه کنترل ارتعاشی

شماره نقطه	شماره مدل				تعداد تکرار	نوع نقطه
۱	M ₁	-	-	-	1	H
۲	M ₁	M ₂	-	-	2	I
۳	-	M ₂	-	-	1	H
۴	M ₁	-	-	-	1	H
۵	M ₁	M ₂	-	-	2	I
۶	-	M ₂	-	-	1	H
۷	M ₁	-	-	-	1	I
۸	M ₁	M ₂	-	-	2	I
۹	-	M ₂	-	-	1	I
۱۰	M ₁	-	-	-	1	I

تعداد مجهولات: $11 = 1 \times 3 + 1 \times 2 + 2 \times 3$

تعداد معادلات: $14 = 3 \times 2 + 4 \times 1 + 4 \times 1$

$$df = 14 - 11 = 3$$

مهم: ساختار ماتریسی معادلات مشاهدات بلوک بصورت زیر می باشد:

$$\begin{bmatrix}
 -x_1 & y_1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\
 -x_4 & y_4 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\
 -x_2 & y_2 & 1 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\
 -x_5 & y_5 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 & 0 & 0 \\
 z_{81} & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 & 0 \\
 0 & -z_{81} & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\
 -x_{81} & y_{81} & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 \\
 0 & 0 & 0 & -x_3 & y_3 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\
 0 & 0 & 0 & -x_6 & y_6 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\
 0 & 0 & 0 & -x_2 & y_2 & 1 & -1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\
 0 & 0 & 0 & -x_5 & y_5 & 1 & 0 & -1 & 0 & 0 & 0 \\
 0 & 0 & 0 & z_{82} & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 & 0 \\
 0 & 0 & 0 & 0 & -z_{82} & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\
 0 & 0 & 0 & -x_{82} & y_{82} & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1
 \end{bmatrix}
 \begin{bmatrix}
 d\phi_1 \\
 d\Omega_1 \\
 dz_{01} \\
 d\phi_2 \\
 d\Omega_2 \\
 dz_{02} \\
 z_2 \\
 z_5 \\
 x_8 \\
 y_8 \\
 z_8
 \end{bmatrix}
 =
 \begin{bmatrix}
 z_1 - z_{11} \\
 z_4 - z_{41} \\
 -z_{21} \\
 -z_{51} \\
 -x_{81} \\
 -y_{81} \\
 -z_{81} \\
 z_3 - z_{32} \\
 z_6 - z_{62} \\
 -z_{22} \\
 -z_{52} \\
 -x_{82} \\
 -y_{82} \\
 -z_{82}
 \end{bmatrix}$$

اگر نقطه کنترل زمینی باشد مجهول ندارد ولی در ستون معلومات (L) ← (Z-Z) را می نویسیم .

- اگر نقطه P.C (پرسپکتیو) باشد در ستون X ها ← z,y,x را می زنیم و $-z, -y, -x$ را در ستون

L ها می نویسیم . در نتیجه می توان نوشت:

$\Delta\Omega_1$	$\Delta\Phi_1$	Z_{o1}	$\Delta\Omega_2$	$\Delta\Phi_2$	Z_{o2}	Z_2	Z_5	X_8	Y_8	Z_8		
$y_{1,1} - x_{1,1}$	1										$Z_1 - z_{1,1}$	cont pts
$y_{4,1} - x_{4,1}$	1										$Z_4 - z_{4,1}$	tie pts
$y_{2,1} - x_{2,1}$	1					-1					$-z_{2,1}$	tie pts
$y_{5,1} - x_{5,1}$	1						-1				$-z_{5,1}$	tie pts
0	$z_{8,1}$	0						-1			$-x_{8,1}$	P.C.
$-z_{8,1}$	0	0							-1		$-y_{8,1}$	P.C.
$y_{8,1}$	$x_{8,1}$	1								-1	$-z_{8,1}$	cont pts
			$y_{3,2} - x_{3,2}$	1							$Z_3 - z_{3,2}$	cont pts
			$y_{6,2} - x_{6,2}$	1							$Z_6 - z_{6,2}$	tie pts
			$y_{2,2} - x_{2,2}$	1		-1					$-z_{2,2}$	tie pts
			$y_{5,2} - x_{5,2}$	1			-1				$-z_{5,2}$	tie pts
			0	$z_{8,2}$	0			-1			$-x_{8,2}$	P.C.
			$-z_{8,2}$	0	0				-1		$-y_{8,2}$	P.C.
			$y_{8,2} - x_{8,2}$	1						-1	$-z_{8,2}$	cont pts

و برای محاسبه ماتریس نرمال می توان نوشت:

$\Sigma A_{all,1}^T \cdot A_{all,1}$ $\Sigma \bar{A}_{p,1}^T \cdot \bar{A}_{p,1}$		$-A_{2,1}^T$	$-A_{5,1}^T$	$-A_{8,2}^T$
	$\Sigma A_{all,2}^T \cdot A_{all,2}$ $\Sigma \bar{A}_{p,2}^T \cdot \bar{A}_{p,2}$	$-A_{2,2}^T$	$-A_{5,2}^T$	$-A_{8,2}^T$
$-y_{2,1} \ x_{2,1} \ -1$	$-y_{2,2} \ x_{2,2} \ -1$	2		
$-y_{5,1} \ x_{5,1} \ -1$	$-y_{5,2} \ x_{5,2} \ -1$		2	
$0 \ z_{8,1} \ 0$	$0 \ z_{8,2} \ 0$			2
$-z_{8,1} \ 0 \ 0$	$-z_{8,2} \ 0 \ 0$			
$-y_{8,1} \ x_{8,1} \ -1$	$-y_{8,2} \ x_{8,2} \ -1$			2

P_1	$A_{k,1}^T \cdot \Delta Z_{k,1} \ cont$ $-A_{t,1}^T \cdot z_{t,1} \ tie$ $-\bar{A}_{p,1}^T \cdot C_{p,1} \ P.C$
P_2	$A_{k,2}^T \cdot \Delta Z_{k,1} \ cont$ $-A_{t,1}^T \cdot z_{t,1} \ tie$ $-\bar{A}_{p,2}^T \cdot C_{p,2} \ P.C$
Z_2	Σz_2
Z_5	Σz_5
X_8	Σx_8
Y_8	Σy_8
Z_8	Σz_8

باندل اجسمنت:

ورودی عکس و مختصات عکس نسبت به نقطه اصلی (p.p) است. معادله مورد استفاده، شرط هم خطی است. طبق تعریف شرط هم خطی در فتوگرامتری روابط زیر را بر اساس مفاهیم مطرح شده در فتوگرامتری تحلیلی می توانیم بنویسیم.

$$\begin{pmatrix} x_p - x_o \\ y_p - y_o \\ -f \end{pmatrix} = \lambda m \begin{pmatrix} X_p - X_o \\ Y_p - Y_o \\ Z_p - Z_o \end{pmatrix} ; m = \begin{bmatrix} m11 & m12 & m13 \\ m21 & m22 & m23 \\ m31 & m32 & m33 \end{bmatrix}$$

که در معادلات بالا

$$\begin{aligned} m_{11} &= \cos(\varphi) \cdot \cos(k) \\ m_{12} &= \cos(\omega) \cdot \sin(k) + \sin(\omega) \cdot \sin(\varphi) \cdot \cos(\kappa) \\ m_{13} &= \sin(\omega) \cdot \sin(k) - \cos(\omega) \cdot \sin(\varphi) \cdot \cos(\kappa) \\ m_{21} &= -\cos(\varphi) \cdot \sin(k) \\ m_{22} &= \cos(\omega) \cdot \cos(k) - \sin(\omega) \cdot \sin(\varphi) \cdot \sin(\kappa) \\ m_{23} &= \sin(\omega) \cdot \cos(k) + \cos(\omega) \cdot \sin(\varphi) \cdot \sin(\kappa) \\ m_{31} &= \sin(\varphi) \\ m_{32} &= -\sin(\varphi) \cdot \cos(\varphi) \\ m_{33} &= \cos(\omega) \cdot \cos(\varphi) \end{aligned}$$

که در آن، X_p, Y_p, Z_p مختصات زمینی نقطه P ، f فاصله کانونی، x_o, y_o مختصات مرکز عکس، λ

ضریب مقیاس، m ماتریس دوران و X_o, Y_o, Z_o مختصات زمینی مرکز تصویر است.

با استفاده از روابط بالا، بعد از انجام چند عمل ساده ریاضی، روابط زیر حاصل می‌گردد:

$$\begin{cases} x_p - x_o = -f \frac{m_{11}(X - X_o) + m_{12}(Y - Y_o) + m_{13}(Z - Z_o)}{m_{31}(X - X_o) + m_{32}(Y - Y_o) + m_{33}(Z - Z_o)} \\ y_p - y_o = -f \frac{m_{21}(X - X_o) + m_{22}(Y - Y_o) + m_{23}(Z - Z_o)}{m_{31}(X - X_o) + m_{32}(Y - Y_o) + m_{33}(Z - Z_o)} \end{cases}$$

معادلات بالا به معادلات شرط هم خطی معروف است.

خطی کردن معادلات شرط هم خطی

معادلات شرط هم خطی معادلاتی هستند غیر خطی و بر حسب مقادیر مثلثاتی؛ که باید خطی شوند. برای

خطی کردن معادلات شرط هم خطی از بسط سری تیلور می‌توان استفاده کرد. با توجه به معادلات شرط

هم خطی فرض‌های زیر را می‌توان در نظر گرفت:

$$m = m_{11}(X - X_o) + m_{12}(Y - Y_o) + m_{13}(Z - Z_o)$$

$$n = m_{21}(X - X_o) + m_{22}(Y - Y_o) + m_{23}(Z - Z_o)$$

$$q = m_{31}(X - X_o) + m_{32}(Y - Y_o) + m_{33}(Z - Z_o)$$

هم چنین می‌توان نوشت:

$$\begin{bmatrix} f(x) \\ f(y) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} x_o \\ y_o \end{bmatrix} + f \begin{bmatrix} r \\ s \end{bmatrix} = O \quad \begin{matrix} m/q = r, n/q = s, xp = x, yp = y \\ (\end{matrix}$$

که در واقع معادله به صورت $f(l, x) = 0$ خواهد بود. پس با استفاده از بسط سری تیلور می‌توان نوشت:

$$\bar{0} = F(\bar{L}, \bar{X}_o) + \frac{\partial F(\hat{L}, \hat{X})}{\partial \hat{L}} \Big|_{\bar{X}, \bar{L}} (\hat{L} - \bar{L}) + \frac{\partial F(\hat{L}, \hat{X})}{\partial \hat{X}_o} \Big|_{\hat{X}^o, \hat{L}} (\hat{X} - \bar{X}) + \dots$$

L ، بردار مشاهدات؛ X ، بردار پارامترها

$$\frac{\partial F(\hat{X}, \hat{L})}{\partial \hat{L}} \Big|_{\bar{X}, \bar{L}} = A = I \quad \frac{\partial F(\hat{X}, \hat{L})}{\partial \hat{X}} \Big|_{\hat{X}^o, \hat{L}} = B,$$

$$\begin{cases} \hat{X} - \bar{X}_0 = \bar{X} \\ \hat{L} - \bar{L} = \hat{V} \end{cases} \Rightarrow \bar{o} = A\hat{V} + B\hat{X} + W$$

$$\hat{X} = -(B^T P B)^{-1} B^T P W \quad (\text{مقدار محاسباتی برای مجهولات})$$

$$\left[\frac{\partial F(X)}{\partial par} \right] = - \begin{bmatrix} dx_o \\ dy_o \end{bmatrix} + df \begin{bmatrix} r \\ s \end{bmatrix} + f \begin{bmatrix} dr \\ ds \end{bmatrix}$$

با جدا سازی المان‌های توجیه داخلی و توجیه خارجی از هم، می‌توان نوشت:

$$\left[\frac{\partial F(X)}{\partial par} \right] = \underbrace{\begin{bmatrix} -1 & 0 & r \\ 0 & -1 & s \end{bmatrix}}_b \begin{bmatrix} dx_o \\ dy_o \\ dz_o \end{bmatrix} + f \begin{bmatrix} dr \\ ds \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} dr \\ ds \end{bmatrix} = d \begin{bmatrix} m/q \\ n/q \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} (qdm - mdq)/q^2 \\ (qdn - ndq)/q^2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} dm/q & -m/q^2 dq \\ dn/q & -n/q^2 dq \end{bmatrix} = 1/q \begin{bmatrix} dm & -rdq \\ dn & -sdq \end{bmatrix} = 1/q \underbrace{\begin{bmatrix} 1 & 0 & -r \\ 0 & 1 & -s \end{bmatrix}}_c \begin{bmatrix} dm \\ dn \\ dq \end{bmatrix}$$

از طرفی m و n و q توابعی بر حسب المان‌های دورانی و انتقالی اند و می‌توان نوشت:

$$m = m(\omega, \varphi, \kappa, X_o, Y_o, Z_o, X, Y, Z)$$

$$n = n(\omega, \varphi, \kappa, X_o, Y_o, Z_o, X, Y, Z)$$

$$q = q(\omega, \varphi, \kappa, X_o, Y_o, Z_o, X, Y, Z)$$

با توجه به روابط بالا، می‌توان روابط زیر را نوشت:

$$\begin{aligned} dm &= \frac{\partial m}{\partial \omega} d\omega + \frac{\partial m}{\partial \varphi} d\varphi + \frac{\partial m}{\partial \kappa} d\kappa + \frac{\partial m}{\partial X_o} dX_o + \frac{\partial m}{\partial Y_o} dY_o + \frac{\partial m}{\partial Z_o} dZ_o + \frac{\partial m}{\partial X} dX + \frac{\partial m}{\partial Y} dY + \\ &\quad \frac{\partial m}{\partial Z} dZ \\ dn &= \frac{\partial n}{\partial \omega} d\omega + \frac{\partial n}{\partial \varphi} d\varphi + \frac{\partial n}{\partial \kappa} d\kappa + \frac{\partial n}{\partial X_o} dX_o + \frac{\partial n}{\partial Y_o} dY_o + \frac{\partial n}{\partial Z_o} dZ_o + \frac{\partial n}{\partial X} dX + \frac{\partial n}{\partial Y} dY + \frac{\partial n}{\partial Z} dZ \\ dq &= \frac{\partial q}{\partial \omega} d\omega + \frac{\partial q}{\partial \varphi} d\varphi + \frac{\partial q}{\partial \kappa} d\kappa + \frac{\partial q}{\partial X_o} dX_o + \frac{\partial q}{\partial Y_o} dY_o + \frac{\partial q}{\partial Z_o} dZ_o + \frac{\partial q}{\partial X} dX + \frac{\partial q}{\partial Y} dY + \frac{\partial q}{\partial Z} dZ \end{aligned}$$

با توجه به روابط بالا:

$$\begin{bmatrix} dm \\ dn \\ dq \end{bmatrix} = \underbrace{\begin{bmatrix} \frac{\partial m}{\partial \omega} & \frac{\partial m}{\partial \varphi} & \frac{\partial m}{\partial \kappa} & \frac{\partial m}{\partial X_o} & \frac{\partial m}{\partial Y_o} & \frac{\partial m}{\partial Z_o} \\ \frac{\partial n}{\partial \omega} & \frac{\partial n}{\partial \varphi} & \frac{\partial n}{\partial \kappa} & \frac{\partial n}{\partial X_o} & \frac{\partial n}{\partial Y_o} & \frac{\partial n}{\partial Z_o} \\ \frac{\partial q}{\partial \omega} & \frac{\partial q}{\partial \varphi} & \frac{\partial q}{\partial \kappa} & \frac{\partial q}{\partial X_o} & \frac{\partial q}{\partial Y_o} & \frac{\partial q}{\partial Z_o} \end{bmatrix}}_b \begin{bmatrix} d\omega \\ d\varphi \\ d\kappa \\ dX_o \\ dY_o \\ dZ_o \end{bmatrix} + \underbrace{\begin{bmatrix} \frac{\partial m}{\partial X} & \frac{\partial m}{\partial Y} & \frac{\partial m}{\partial Z} \\ \frac{\partial n}{\partial X} & \frac{\partial n}{\partial Y} & \frac{\partial n}{\partial Z} \\ \frac{\partial q}{\partial X} & \frac{\partial q}{\partial Y} & \frac{\partial q}{\partial Z} \end{bmatrix}}_h \begin{bmatrix} dX \\ dY \\ dZ \end{bmatrix}$$

با توجه به روابط می‌توان نوشت:

$$\bar{0} = \begin{bmatrix} vx \\ vy \end{bmatrix} + Bi \underbrace{\begin{bmatrix} dX_0 \\ dY_0 \\ df \end{bmatrix}}_{\Delta i} + \underbrace{\frac{f}{q} CD}_{Be} \begin{bmatrix} d\omega \\ d\phi \\ d\kappa \\ dX_0 \\ dY_0 \\ dZ_0 \end{bmatrix} + \underbrace{\frac{f}{q} CH}_{Bs} \underbrace{\begin{bmatrix} dX \\ dY \\ dZ \end{bmatrix}}_{\Delta s} + W$$

$$\Rightarrow \bar{0} = V + Bi\Delta i + Be\Delta e + Bs\Delta s + w$$

همانگونه که اشاره گردید معادلات مورد استفاده در باندل اجسمنت معادلات شرط هم خطی است که در این روش:

- ۱- تعداد مجهولات: ۶ پارامتر برای هر عکس اگر n تعداد عکس داشته باشیم: 6*n
- ۲- مختصات نقاط مجهول: ۳ تا برای هر نقطه عکسی پس اگر m نقطه عکسی داشته باشیم 3*m مجهول برای نقاط عکسی خواهیم داشت
- ۳- برای نقاط کنترل زمینی ارتفاعی برای هر نقطه ارتفاعی دو مجهول خواهیم داشت در نتیجه اگر در کل بلوک h نقطه ارتفاعی داشته باشیم تعداد مختصات مجهول برای نقاط ارتفاعی 2*h
- ۴- برای نقاط کنترل زمینی مسطحاتی برای هر نقطه مسطحاتی یک مجهول خواهیم داشت در نتیجه اگر در کل بلوک p نقطه مسطحاتی داشته باشیم تعداد مختصات مجهول برای نقاط مسطحاتی 1*p
- ۵- معادلات: برای هر نقطه در هر عکس که دارای قرائت باشد ۲ معادله نوشته می شود.

معادلات:

$$\begin{bmatrix} Be_{1,1} & Be_{1,2} & Be_{1,3} & Be_{1,4} & Be_{1,5} & Be_{1,6} \\ Be_{2,1} & Be_{2,2} & Be_{2,3} & Be_{2,4} & Be_{2,5} & Be_{2,6} \end{bmatrix} \Delta e + \begin{bmatrix} Bs_{1,1} & Bs_{1,2} & Bs_{1,3} \\ Bs_{2,1} & Bs_{2,2} & Bs_{2,3} \end{bmatrix} \Delta s + W_{2 \times 1} = V_{2 \times 1}$$

معادلات نقطه کنترل عکسی:

$$\begin{bmatrix} Be_{1,1} & Be_{1,2} & Be_{1,3} & Be_{1,4} & Be_{1,5} & Be_{1,6} \\ Be_{2,1} & Be_{2,2} & Be_{2,3} & Be_{2,4} & Be_{2,5} & Be_{2,6} \end{bmatrix} \Delta e + \begin{bmatrix} Bs_{1,1} & Bs_{1,2} & Bs_{1,3} \\ Bs_{2,1} & Bs_{2,2} & Bs_{2,3} \end{bmatrix} \Delta s + W_{2 \times 1} = V_{2 \times 1}$$

معادلات نقطه کنترل زمینی FULL:

$$\begin{bmatrix} Be_{1,1} & Be_{1,2} & Be_{1,3} & Be_{1,4} & Be_{1,5} & Be_{1,6} \\ Be_{2,1} & Be_{2,2} & Be_{2,3} & Be_{2,4} & Be_{2,5} & Be_{2,6} \end{bmatrix} \Delta e + W_{2 \times 1} = V_{2 \times 1}$$

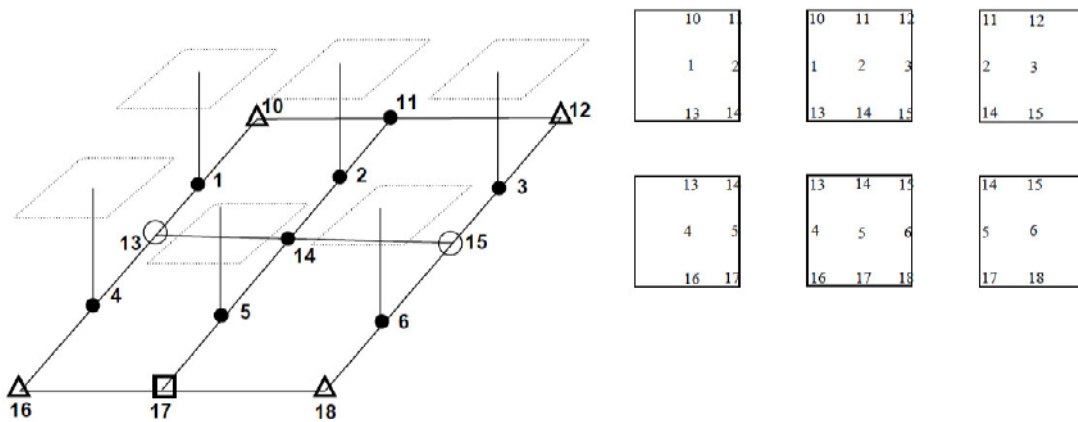
معادلات نقطه کنترل زمینی مسطحاتی:

$$\begin{bmatrix} Be_{1,1} & Be_{1,2} & Be_{1,3} & Be_{1,4} & Be_{1,5} & Be_{1,6} \\ Be_{2,1} & Be_{2,2} & Be_{2,3} & Be_{2,4} & Be_{2,5} & Be_{2,6} \end{bmatrix} \Delta e + \begin{bmatrix} Bs_{1,3} \\ Bs_{2,3} \end{bmatrix} \Delta s + W_{2 \times 1} = V_{2 \times 1}$$

معادلات نقطه کنترل زمینی ارتفاعی:

$$\begin{bmatrix} Be_{1,1} & Be_{1,2} & Be_{1,3} & Be_{1,4} & Be_{1,5} & Be_{1,6} \\ Be_{2,1} & Be_{2,2} & Be_{2,3} & Be_{2,4} & Be_{2,5} & Be_{2,6} \end{bmatrix} \Delta e + \begin{bmatrix} Bs_{1,1} & Bs_{1,2} \\ Bs_{2,1} & Bs_{2,2} \end{bmatrix} \Delta s + W_{2 \times 1} = V_{2 \times 1}$$

مثال برای روش باندرل: در بلوک زیر تعداد معادلات و مجهولات را محاسبه کنید؟

طبق تعریف نقاط کنترل:

نقاط شماره ۱۰، ۱۲، ۱۶، ۱۸ نقاط کنترل زمینی مسطحاتی-ارتفاعی، نقاط شماره ۱۳ و ۱۵ نقاط کنترل زمینی

ارتفاعی نقطه شماره ۱۷ نقطه مسطحاتی و نقاط شماره ۱ تا ۶ و نقاط ۱۱ و ۱۴ نقاط کنترل عکسی می باشند

همانطور که متوجه شدید این بلوک از ۶ عکس تشکیل شده است بنابراین تعداد معادلات و مجهولات به شرح زیر

است:

$$\text{تعداد معادلات} = (2 \times (6 + 9 + 6)) \times 2 = 84$$

تعداد مجهولات = تعداد پارامترهای مجهول + تعداد نقاط کنترل زمینی مسطحاتی * ۱ + تعداد نقاط کنترل زمینی

ارتفاعی * ۲ + تعداد نقاط کنترل عکسی * ۳ در نتیجه می توان نوشت:

$$۳ * ۸ + ۲ * ۲ + ۱ * ۱ + ۶ * ۶ = ۶۵$$